

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 4791/23
26.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Валентине Тодоровић Воркапић и Мирославе Вучетић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Драгаш, адвокат из Београда, ул.Краља Милутина бр.4, против туженог Клиничко болничког центра “Звездара”, са седиштем у Београду, ул.Димитрија Туцовића бр.161, ради поништаја решења, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П1 785/20 од 30.11.2022.године, у седници већа одржаној дана 26.6.2024.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 785/20 од 30.11.2022.године, у ставу првом и другом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 785/20 од 30.11.2022.године, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 55.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 785/20 од 30.11.2022.године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да се поништи као незаконито решење бр.975/1 од 12.2.2020. године, донето од стране в.д. директора туженог Клиничко-болничког центра “Звездара”, којим је

тужиоцу отказан уговор о раду као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима и радном искуству или потребама процеса организације рада туженог као послодавца. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца да туженом накнади трошкови парничног поступка. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили тужилац и тужени, и то тужилац побијајући пресуду у целости, из свих законом прописаних разлога, а тужени побијајући пресуду у ставу трећем изреке (решење о трошковима парничног поступка), због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 и 402 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиоца неоснована, а жалба туженог основана.

У првостепеном поступку, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би утицале на њену правилност и законитост.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку следи: да је тужилац био у радном односу код туженог, на радном месту медицинског техничара Службе за пријем и збрињавање хитних случајева КБЦ “Звездара”, да му је тужени дана 17.1.2020.године, доставио Упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду бр.4420/1 од 25.9.2013.године, са припадајућим анексом уговора о раду, а након тога решење о отказу уговора о раду, јер је својим понашањем извршио повреду радне дисциплине из члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду, а у вези са повредама у вези са радом из члана 14 став 1 тачка 3 (ц) уговора о раду, као и повредом из члана 4 став 1 тачка 2 и 3 Правилника о утврђивању одговорности запослених у КБЦ “Звездара” и повреду из члана 15, 26 и 29 Пословног кодекса КБЦ “Звездара”. Ставом другим решења је одређено да запосленом престаје радни однос даном достављања решења о отказу уговора о раду. У образложењу решења као разлог за отказ уговора о раду је наведено изношење увредљивих и вулгарних коментара на рачун главне сестре Службе за пријем и збрињавање хитних случајева и хитног интерног пријема КБЦ “Звездара” ББ, затим медицинске сестре ВВ, али и на рачун других запослених из Управе КБЦ “Звездара”, а исто тако и дана 17.10.2019.године на рачун главне сестре Службе за пријем и збрињавање хитних случајева и хитног пријема ББ, те је наведеним радњама извршио повреду радне дисциплине из члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду. Из исказа тужиоца саслушаног као парничне странке, утврђено је да је запослен код туженог 28 година. на радном месту хитан ортопедски пријем, да никада није имао проблем, нити је улазио у било какав конфликт са колегама или надређенима, да му се ставља повреда радне дисциплине, јер је вређао са ружним речима главну сестру и њену заменицу. Од стране главне сестре вршио се констатан притистак и сви радници код туженог су имали замерку на њен рад и на њено понашање. Пар месеци пре

догађаја тражио је састанак са директором, на ком су били присутни сви радници са Одељења хитног пријема, а запослени су њега послали да у њихово име предочи директору да са главном сестром не могу да нађу заједнички језик, и да не могу да раде са њом, зато што се ради о нестручној особи, да су организоване радничке игре на које су требали да иду, чији одлазак им је директор одобрио, с тим да се договоре са главном сестром да се организује служба док су они одсутни, да она није хтела да организује рад амбуланте, због чега је питао зашто то ради, да није добро да има такав однос са људима са којима ради, и да њено радно место чува само чланска карта партије, што све може једног дана да се промени, и све то је рекао у афекту, мало гласније. У вези другог случаја био је на радном месту када је главна сестра са мајстором ушла и довела га да сервисира стерилизатор, па имајући у виду да је била нестручна, јер није знала да стерилизатор не треба да сервисира мајстор, уследила је расправа са ГГ, када јој је ГГ рекла да то није њен стерилизатор и да они немају стерилизатор, на шта се тужилац обратио ГГ са речима “ма пусти је она не зна где бије”. После извесног времена добио је налог да се изјасни о вређању главне сестре, изјаснио се тако што је написао да никога није вређао, већ је само указао да са главном сестром не може ни он, ни остали да нађу заједнички језик. Крајем фебруара или почетком марта звали су га из Архиве и рекли су му да је написан отказ. Истакао је да све године рада нити један запослени нити пацијент нису имао примедбе на његов рад, нити се икад неко жалио, и да својим поступцима критичног дана није могао да нанесе главној сестри штету, ни у личном ни у стручном погледу. Из исказа сведока ББ, запослене код туженог на радном месту, главна медицинска сестра на Одељењу за палијативно збрињавање утврђено је да је критичног дана добила обавештење да се организују радничке спортске игре и да су три медицинска техничара која су била на распореду за ноћни рад, имали слободан дан који им је обезбеђен од стране директора, због чега је контактирала тада главну сестру болнице и правну службу, који су јој рекли да им слободан дан није обезбеђен. Након тога се вратила у своју канцеларију и контактирана је од стране колегинице ДД, која јој је рекла да је дошао колега АА, да се види како ће се решити распоред дежурства, како би он ишао на радничке спортске игре. Том приликом је дошла са колегиницом ВВ у гипсару, а тужилац је седео за столом и обратио јој се речима “ко си ти да забрањујеш радничке спортске игре, ја радим у овој установи преко двадесет година, иза тебе стоји странка и политика и твоје ће проћи”, да је тужилац био видно бесан и узнемирен и да јој је рекао да преправи распоред онако како је он захтевао, вређао је вулгарним речима њу, главну сестру болнице и директора, као и комплетан менаџмент, говорећи да је то већ рекао директору и да ће му то још једном рећи, претио је и рекао да имати њега за пријатеља је јако добро и да ће њих две видети, шта значи имати њега за непријатеља. У том тренутку у гипсари су били ГГ и ДД које су се тресле, након чега је он залупио вратима и отишао. Распоред о дежурству је промењен и о овом догађају сачињена службена белешка, која је предата Сектору за правне послове КБЦ “Звездара”. Након тога је позван мајстор ради сервисирања стерилизатора са којим је дошла да прегледа стерилизатор, у просторији су били тужилац и ГГ, која је питала шта ради и шта хоће, а тужилац је на то рекао “она је дијабола која не зна шта ради ни где иде”. Након тога је сачинила службену белешку и предала правној служби, а пре критичног догађаја није имала проблема са тужиоцем ове врсте. Истакла је да радници који хоће да иду на радничке спортске игре подносе захтев за плаћено одсуство директору и да није обавештена о одржавању радничких спортских игара. Из исказа сведока ВВ запослене код туженог на радном месту медицинске сестре, утврђено је да је од октобра

2019.године, одређени број радника хтео да иде на радничке спортске игре, да је требало да им се одобри због чега су морали да пишу молбу да им одобри директор. Том приликом радник ЂЂ јој је показао папир као неку врсту одобрења за одлазак на спортске игре и главна сестра ББ је контактирала болницу да би проверила да ли су добили одобрење, након чега је установљено да молба није ни стигла до директора правне службе и архиве. Након тога је позвала ДД да сиђу у гипсару хитног ортопедског пријема како би се договорили са тужиоцем у вези са организацијом рада, да би добили слободне дане, ради одласка на спортске игре, да се тужилац увредљивим речима обратио главној сестри ББ и питао је ко је она да забрани одлазак на спортске игре, а да му је она одговорила само да молба није ни стигла до директора и да је одбијено одобрење. Након тога су кренуле увреде на рачун главне сестре ББ, директора, правника, оне су ћутале на његове претње и псовке, након чега је рекао главној сестри ББ да изврши замену смена и изашао напоље. Том приликом су биле присутне ДД и ГГ, које су написале изјаве, а она и главна сестра ББ су упутиле правној служби.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду, одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење донето од стране в.д. директора, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, налазећи да се тужилац увредљиво обраћао главној сестри ББ, директору, главној сестри и правнику, што је све утврђено из исказа сведока, те да је тужилац учинио повреду радне дисциплине, која се састоји у непоштовању радне дисциплине прописане актима послодавца, односно да је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, јер је својим понашањем учинио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет па су се у конкретном случају стекли услови за отказ уговора о раду од стране послодавца, због непоштовања радне дисциплине. Наиме, у конкретном случају, свесно понашање тужиоца је противно усвојеној организацији рада и установљеним правилима понашања на раду и представља акт кршења радне дисциплине и довољан је и оправдан разлог за отказ од стране послодавца, па како је приликом доношења спорног решења правилно примењена и одредба члана 180 став 1 и 2 Закона о раду, јер је доношењу спорног решења претходило писмено упозорење тужиоца о постојању разлога за отказ уговора о раду, на које се тужилац изјаснио, првостепени суд је нашао да је у законито и правилно спроведеном поступку утврђено да је тужилац свесно, знајући да такво поступање није дозвољено, повредио радну дисциплину предвиђену чланом 179 став 3 тачка 8 Закона о раду, а у вези са повредама у вези са радом из члана 14 став 1 тачка 3 уговора о раду, и повредом из члана 4 став 1 тачка 2 и 3 Правилника о утврђивању одговорности запослених у КБЦ “Звездара” као и повредом из члана 15, 26 Пословног кодекса КБЦ “Звездара”, због чега је тужени правилно применио закон када је нашао да је тужилац одговоран за непоштовање радне дисциплине. Стога, како је решење о отказу уговора о раду туженог бр.975/1 од 12.02.2020.године правилно и законито, првостепени суд је одбио захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима и радном искуству.

На овако потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку довољне разлоге које прихвата и овај суд у поступку жалбене контроле.

Одредбом члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду (“Службени гласник РС”, бр.24/05...75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 180 Закона о раду, прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179 став 2 и 3 овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. У упозорењу из става 1 овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Чланом 14 став 1 тачка 3 уговора о раду, прописано је да ће запосленом бити отказан уговор о раду, уколико исти не поштује радну дисциплину прописану актом директора здравствене установе, односно ако је његово понашање на раду и у вези са радом такво да не може да настави рад код послодавца.

Чланом 4 став 1 тачка 3 Правилника о утврђивању одговорности запослених у КБЦ “Звездара” прописано је да се повреда радне дисциплине због које послодавац може запосленом да откаже уговор о раду сматра недостојно и непримерено понашање према другим запосленима или трећим лицима на раду или службеном путу.

Чланом 15 Пословног кодекса КБЦ “Звездара” прописано је да је запослени дужан да се са највећим степеном професионалног уважавања односи према пацијентима и пословним партнерима, а чланом 26 Пословног кодекса КБЦ “Звездара” прописано је да је запослени дужан да се према колегама опходи уз пуно поштовање њихове личности и равноправности у правима и обавезама, које су утврђене законом.

У конкретном случају, правилно је првостепени суд одлучио када је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду, имајући у виду да је тужилац својим понашањем извршио повреду радне дисциплине из члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду, а вези са повредама у вези са радом из члана 14 став 1 тачка 3 уговора о раду и у вези повреда са радом из члана 14 став 1 тачка 2 и 3 Правилника о утврђивању одговорности запослених у КБЦ “Звездара” и повредом из члана 15, 26 и 29 Пословног кодекса КБЦ “Звездара”, јер је износио увредљиве и вулгарне коментаре на рачун главне сестре Службе за пријем и збрињавање хитних случајева и хитног интерног пријема КБЦ “Звездара” ББ и медицинске сестре ВВ, и на рачун других запослених из Управе КБЦ “Звездара” и дана 17.10.2019.године на рачун главне сестре Службе за пријем и збрињавање хитних случајева и хитног интерног пријема КБЦ “Звездара” те је наведеним радњама извршио повреде радне дисциплине из члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду.

Тужилац је таквим својим понашањем, својом кривицом учинио повреду радне дисциплине, која му је стављена на терет, због чега су се у конкретном случају, стекли услови за отказ уговора о раду од стране послодавца због непоштовања радне

дисциплине из члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду. Ово стога јер свесно понашање тужиоца је било противно усвојеној организацији рада и установљеним правилима понашања на раду, која представља акт кршења радне дисциплине и довољан разлог за отказ од стране послодавца.

Такође, приликом доношења спорног решења је законито и правилно спроведен поступак давања отказа, јер му је претходило писмено упозорење тужиоцу о постојању разлога за отказ уговора о раду, на које се тужилац изјаснио.

Правилан је закључак првостепеног суда да је оспорено решење законито донето у складу са цитираним одредбама члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду, те члана 14 став 1 тачка 3 уговора о раду и повредом из члана 4 став 1 тачка 2 и 3 Правилника о утврђивању одговорности запослених у КБЦ “Звездара”, због чега је правилно одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца и одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Правилна је одлука и у делу у коме је одбијен захтев тужиоца за враћање на рад, имајући у виду да последично, тужилац нема правни основ по коме би тражио да се врати на рад, у смислу члана 191 став 1 Закона о раду.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца да је оспорено решење незаконито јер изрека оспреног решења о отказу уговора о раду не садржи опис конкретне повреде радне дисциплине, имајући у виду да је у образложењу решења конкретно и јасно наведена повреда радне дисциплине због које је тужиоцу донето решење о отказу.

Имајући у виду да се жалба одбија, овај суд није детаљно образлагао пресуду, јер прихвата чињенично стање утврђено првостепеном пресудом као и примену материјалног права у смислу одредбе члана 396 став 2 Закона о парничном поступку.

Међутим, основани су наводи жалбе туженог, да је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке пресуде, заснована на погрешној примени материјалног права, због чега је исто морало бити преиначено, и обавезан тужилац да туженом плати трошкове парничног поступка применом важеће АТ за непроцењиве спорове и то: на име приступа и заступања на два одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара и за приступ на два неодржана рочишта у износу од по 9.750,00 динара, све укупно у износу од 55.500,00 динара.

Суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду да тужилац није успео у поступку по жалби.

Са наведених разлога, применом одредбе члана 390, 401 тачка 3 и члана 165 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**